

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ret til at være forskellige, men ikke så forskellige, at det gør noget, var jeg lige ved at sige.

Det er jo morsomt, at et folketingsmedlem, der også er borgerlig uddannelsesordfører, mener, at ikke alting kan måles og vejes, men ville det virkelig være et stort problem for Dansk Folkeparti, hvis vi fik lavet en dansk undersøgelse? Hvis man nu er så skråsikker i sin tro, som jeg har forstået man er, og mener, at det ikke er godt for børn at vokse op hos homoseksuelle forældre, kan det da ikke være det lillebitte mikroskopiske beløb, en undersøgelse vil koste, som betyder noget. Dansk Folkeparti ønsker jo mange undersøgelser af DR's redaktionelle miljø og af, hvem der mente hvad under den kolde krig, men hvad med en undersøgelse af dette område? En lillebitte og billig undersøgelse, som ville bekræfte hr. Martin Henriksen i hans tro. Hvis han er stærk nok i troen, så lad os dog få den undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg har sådan set ingen intentioner om at foreslå eller gå ind for en undersøgelse, for vi mener ikke, at der er behov for en undersøgelse. Vi mener, at et barn har bedst af at vokse op i en sund kernefamilie med far, mor og børn. Det mener vi er det bedste, det siger vi hele tiden, og vi vil blive ved med at sige det, for vi mener, det er det bedste udgangspunkt.

Jeg tror faktisk, at inderst inde ved de fleste danskere også godt, at det giver en sund opvækst, og at det giver det bedste udgangspunkt for barnets videre færd ud i samfundet. Men det er jo ikke ensbetydende med, at en homoseksuel person eller en enlig ikke er i stand til at tage vare på et barn eller ikke ønsker at gøre det. Vi siger bare, at et bestemt udgangspunkt nødvendigvis må være bedre end et andet udgangspunkt, og vi går ind for det, som vi mener er det bedste udgangspunkt, så derfor kan vi ikke støtse forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren, så vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Som flere ordførere også har været inde på, har dette forslag tidligere været til behandling her i

Folketingssalen. I Det Konservative Folkeparti har vi ikke ændret holdning til spørgsmålet siden sidst, og vi kan på den baggrund ikke støtte forslaget, fordi vi mener, at hensynet til barnets tarv altid må veje tungere end hensynet til homoseksuelles rettigheder.

På verdensplan er antallet af dem, der ønsker at adoptere, højere end antallet af børn, der er frigivet til adoption, som ministeren også var inde på. Det er faktisk sådan her i Danmark, at der er op til 2 års ventetid på at få adoptivbørn, hvilket jo er et klart udtryk for, at der er væsentlig flere, der gerne vil adoptere, end der er adoptivbørn. Forholdet er også, at f.eks. i et land som Vietnam adopterer man i højere grad inden for landets grænser og sikrer dermed, at børnene får et nyt og trygt hjem i den kendte kultur og inden for kendte rammer, og det er selvfølgelig en tendens, der også er medvirkende til, at der er færre adoptivbørn, end der er adoptanter.

Kl. 15.45

Det må altid være i barnets interesse, at man først og fremmest sikrer det så optimale muligheder som overhovedet muligt, og derfor bør man også undgå at søge de konflikter, som vil forekomme, hvis barnet vokser op i en homoseksuel familie. Dermed ikke sagt, at homoseksuelle ikke kan være kærlige og velfungerende forældre, men når det gælder disse børn, som vi ved har fået en hård start på livet, skylder vi altså at sikre dem de bedste mulige vilkår.

I beslutningsforslaget er der den lille krølle, at det skal være en betingelse, at der i tilfælde af adoption af udenlandske børn foreligger en bilateral aftale mellem det pågældende donorland og Danmark om adoption til par i registreret partnerskab. Erfaringer fra Sverige viser imidlertid, at det ikke er muligt at opnå bilaterale aftaler med donorlandene. Det svenske udenrigsministerium har foretaget en undersøgelse i de 17 lande, som leverer børn til svenske adoptanter, og alle de lande, som også leverer børn til Danmark, svarede, at de ikke vil sende børn til homoseksuelle par.

Jeg forstår egentlig godt, at Socialdemokraternes ordfører ikke ville forholde sig til spørgsmålet, da jeg spurgte, hvor mange homoseksuelle par der reelt ville få glæde af forslaget gennemførelse. Svaret er nemlig, at forslaget er ren signalpolitik, og at det i praksis ikke kommer til at betyde, at homoseksuelle par kan få adoptivbørn. Dermed bliver beslutningsforslaget symbolsk, og det mener vi i Det Konservative Folkeparti er uhensigtsmæssigt, ikke mindst for de